

MAGYAR

KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2003. november 11.,
kedd

129. szám

Ára: 420,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

2003: LXXXIV. tv.	Az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről	9780
112/2003. (XI. 11.) FVM r.	A „Magyarország SAPARD Terve 2000—2006” kihirdetéséről szóló 53/2001. (VIII. 17.) FVM rendelet módosításáról	9786
113/2003. (XI. 11.) FVM r.	A 2003. évben fagykárt és aszálykárt szenvedett mezőgazdasági termelők kárenyhítő támogatásáról szóló 84/2003. (VII. 22.) FVM rendelet módosításáról	9786
114/2003. (XI. 11.) FVM r.	Az állami tejkvóta-felvásárlásról és -értékesítésről szóló 32/2003. (III. 21.) FVM rendelet módosításáról	9787
14/2003. (XI. 11.) IHM r.	A fontos és bizalmas munkakörökről, valamint a biztonsági ellenőrzés szintjéről	9787
120/2003. (XI. 11.) OGY h.	Dr. Lázár János országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	9789
121/2003. (XI. 11.) OGY h.	Rogán Antal országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	9789
52/2003. (XI. 11.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	9789
1112/2003. (XI. 11.) Korm. h.	A kormányzati európai uniós kommunikációról	9794
1113/2003. (XI. 11.) Korm. h.	A közigazgatási szolgáltatások korszerűsítési programjáról	9795
	A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Békés Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetménye	9798
	A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetménye	9802

Tárgymutató a 2003. október hónapban megjelent jogszabályokról, határozatokról és közleményekről

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2003. évi LXXXIV. törvény

az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről*

Az Országgyűlés

- az egészségügyi tevékenység kiemelkedő jelentőségének tudatában,
 - az egészségügyi dolgozókat megillető társadalmi megbecsülés szem előtt tartásával,
 - az egészségügyi ellátórendszer folyamatos működésének és az egészségügyi dolgozók tevékenységének sajátosságaira figyelemmel,
 - tekintettel a betegek jogára a pihent egészségügyi dolgozó által nyújtott ellátáshoz,
 - az egészségügyi tevékenységet végzők jogai és kötelezettségei szektorsemleges követelményeinek szem előtt tartásával,
 - az egyes egészségügyi tevékenység folytatására, illetve munkavégzésre irányuló jogviszonyokból adódó eltéréseket figyelembe véve,
 - az egészségügyi dolgozókra vonatkozó előírások egységes meghatározása és ezáltal az ellátás biztonságának javítása céljából
- az egészségügyi dolgozók jogállásának egyes kérdéseiről a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

ALAPVETŐ RENDELKEZÉSEK

A törvény célja

1. § E törvény célja az orvosok és az egészségügyi dolgozók (a továbbiakban együtt: egészségügyi dolgozó) gyógyító-megelőző tevékenységére vonatkozó alapvető rendelkezések egységes, az egészségügyi tevékenység végzésére irányuló jogviszony fajtájától független meghatározása, továbbá az egyes munkavégzésre irányuló jogviszonyok sajátosságaiból adódó eltérő követelmények megállapítása.

A törvény hatálya

2. § (1) E törvény hatálya a Magyar Köztársaság területén

- a) egészségügyi szolgáltatást nyújtó természetes és jogi személyekre, továbbá jogi személyiség nélküli szervezetekre,
 - b) egészségügyi tevékenységet végző természetes személyekre
- terjed ki.

(2) E törvény rendelkezéseit a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény hatálya alá tartozó személyes gondoskodást nyújtó intézményben egészségügyi tevékenységet végző egészségügyi dolgozók tekintetében is alkalmazni kell, amennyiben az intézmény egészségügyi szolgáltatás nyújtására jogosító működési engedéllyel is rendelkezik.

(3) E törvény rendelkezéseit a 4. § b) pontjában meghatározott, az egészségügyi ellátásban közre nem működő dolgozók tekintetében csak a törvényben külön nevesített esetekben kell alkalmazni.

(4) Nem terjed ki e törvény II. és III. fejezetének hatálya a külön törvény alapján közforgalmú gyógyszerterápiát személyi jog alapján működtető gyógyszereszekre és az igazságügyi orvosszakértőkre.

(5) Ahol e törvény eltérő rendelkezéseket nem tartalmaz, ott az adott munkavégzésre irányuló jogviszonyra vonatkozó törvény előírásait kell alkalmazni.

Alapelvek

3. § (1) A Magyar Köztársaság területén mindenki, aki megfelel az e törvényben és más jogszabályokban foglalt követelményeknek, jogosult az egészségügyi tevékenység végzéséhez szükséges szakképesítések megszerzésére, továbbá — a rendelkezésre álló lehetőségek között — a választott jogviszony keretében egészségügyi tevékenység végzésére.

(2) Az egészségügyi dolgozókkal szemben támasztott követelmények egységesek, és — ha e törvény másként nem rendelkezik — függetlenek az egészségügyi dolgozót foglalkoztató egészségügyi szolgáltató jogállásától, illetve az egészségügyi tevékenység végzésére irányuló jogviszony fajtájától.

(3) Az egészségügyi tevékenység végzésére irányuló jogviszony típusának megválasztása nem irányulhat az egészségügyi dolgozó jogos érdekeinek védelmét biztosító rendelkezések érvényesülésének korlátozására, illetve csorbitására.

Fogalommeghatározások

4. § E törvény alkalmazásában:

- a) *egészségügyi dolgozó*: minden egészségügyi tevékenységet végző természetes személy

* A törvényt az Országgyűlés a 2003. október 20-i ülésnapján fogadta el.

aa) aki az általa ellátott egészségügyi tevékenység végzésére jogosító szakképesítéssel rendelkezik, vagy

ab) nem rendelkezik az *aa)* pont szerinti szakképesítéssel, de közreműködik a szakképesítéssel rendelkező egészségügyi dolgozók által ellátandó feladatokban;

b) *egészségügyben dolgozó*: az *a)* pont hatálya alá nem tartozó, az egészségügyi szolgáltatóval a szolgáltató működőképességének, illetve az egészségügyi szolgáltatások üzemeltetésének biztosítása céljából munkavégzésre irányuló jogviszonyt létesítő személy;

c) *egészségügyi tevékenység*: az egészségügyi szolgáltatás részét képező minden olyan tevékenység, amelynek végzéséhez szakképesítés szükséges;

d) az *a)–c)* pontokban foglaltakon túl e törvény alkalmazásában az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 3. §-ában foglalt fogalom-meghatározásokat kell figyelembe venni.

II. Fejezet

AZ EGÉSZSÉGÜGYI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉNEK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

5. § (1) Az egészségügyi dolgozó az egészségügyi tevékenységet, az adott helyzetben általában elvárható gondossággal, a szakmai követelmények keretei között, a szakmai kamarák által kidolgozott etikai szabályok megtartásával, legjobb tudása és lelkiismerete szerint, a rendelkezésére álló tárgyi és személyi feltételek által meghatározott szinten, szakmai kompetenciájának megfelelően nyújtja. Az egészségügyi dolgozó — amennyiben a beteg egészségi állapotát károsan nem befolyásolja és a beteget más orvoshoz irányítja — az egészségügyi tevékenységet megtagadhatja, ha az adott tevékenység erkölcsi felfogásával, lelkiismereti vagy vallási meggyőződésével ellenkezik.

(2) Az egészségügyi dolgozót hivatása gyakorlása során a betegek iránti elkötelezettség és a beteg érdekeinek kiemelt védelme vezérli. Minden egészségügyi tevékenység a beteg személyisége, méltósága és jogai tiszteletben tartása, életkorának, valamint önrendelkezésének figyelembevétele mellett történik.

(3) Amennyiben az egészségügyi dolgozó egészségügyi szolgáltatónál munkavégzésre létesített jogviszony keretében tevékenykedik, az egészségügyi tevékenység végzése során — az (1) bekezdésben foglaltakon túl — figyelembe kell venni a szakmai felettes(ek) jog- és szakmai szabályoknak megfelelő utasításait is.

(4) A szakmai felettes a (3) bekezdésben foglaltak keretében gondoskodik

a) a 4. § *ab)* pontja szerinti egészségügyi dolgozók szakmai irányításának megszervezéséről;

b) az irányítása alá tartozó egészségügyi dolgozók

ba) feladatainak részletes meghatározásáról,

bb) szakmai fejlődését biztosító feladatokban, képzésekben, továbbképzésekben való részvételéről,

bc) szakmai felkészültsége rendszeres ellenőrzéséről,

bd) teljesítményének értékeléséről;

c) az egészségügyi szolgáltató vezetésével való kapcsolattartásról.

(5) Az egészségügyi dolgozó által egy héten valamennyi, az e törvény III. fejezetében felsorolt jogviszony alapján végezhető egészségügyi tevékenység együttes időtartama — 6 havi átlagban — nem haladhatja meg a heti 60 órát, továbbá az egészségügyi tevékenység időtartama egy naptári napon a 12 órát akkor sem haladhatja meg, ha az egészségügyi tevékenység végzésére párhuzamosan több, vagy több fajta jogviszony keretében kerül sor.

(6) A több, illetve a több fajta jogviszony keretében egészségügyi tevékenységet végző egészségügyi dolgozó az egyes jogviszonyai szerinti egészségügyi szolgáltatónál nyilatkozatban tanúsítja, hogy az egészségügyi tevékenysége az (5) bekezdés szerinti korlátot nem haladja meg.

(7) Az egyházi jogi személyek egészségügyi dolgozói feladatokat egyházi személyként is elláthatják.

6. § (1) Az egészségügyi dolgozó köteles önképzéssel és a szervezett továbbképzések által biztosított lehetőség igénybe vételével magát rendszeresen továbbképezni annak érdekében, hogy tevékenységét az egészségtudományok mindenkori állásának megfelelően — a rendelkezésre álló személyi és tárgyi feltételek keretei között — végezhesse. Az egészségügyi dolgozónak a kötelező jellegű továbbképzések miatt felmerült és igazolt költségeit (tanfolyami díj, utazási költség, szállásköltség stb.) a munkáltató megtérítheti.

(2) Az egészségügyi dolgozók egészségügyi tevékenység végzésével kapcsolatos jogait és kötelezettségeit egyebekben az Eütv. 125—140. §-a tartalmazza.

III. Fejezet

AZ EGÉSZSÉGÜGYI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉRE IRÁNYULÓ EGYES JOGVISZONYOK

7. § (1) Az egészségügyi dolgozó egészségügyi tevékenység végzésére — ide nem értve a sürgős szükség esetén ellátási kötelezettség alapján végzett tevékenységet — akkor jogosult, ha a külön jogszabályokban foglaltak szerint

a) rendelkezik az adott egészségügyi tevékenység végzésére, illetve az abban való közreműködésre jogosító szakképesítéssel, és

b) szerepel az egészségügyi szakképesítést szerzett személyek alapnyilvántartásában, illetve az egészségügyi dolgozók működési nyilvántartásában, és

c) amennyiben külön törvény a tevékenység gyakorolását szakmai kamarai tagsághoz köti, tagja az illetékes szakmai kamarának, és

d) egészségi állapota alapján az adott egészségügyi tevékenység végzésére alkalmas, és

e) amennyiben az egészségügyi tevékenységet saját nevében és felelősségére végzi, rendelkezik az egészségügyi szolgáltatás nyújtására jogosító működési engedéllyel.

(2) Az egészségügyi dolgozó egészségügyi tevékenység végzésére, illetve az abban történő közreműködésre — a rendelkezésre álló lehetőségek között — az alábbi jogviszonyok keretében jogosult

- a) szabadfoglalkozás keretében,
- b) egyéni egészségügyi vállalkozóként,
- c) társas vállalkozás tagjaként,
- d) közalkalmazotti jogviszonyban,
- e) munkaviszonyban,
- f) közszolgálati jogviszonyban,
- g) szolgálati jogviszonyban,
- h) egyházi személyként,
- i) önkéntes segítőként.

(3) A 4. § *ab*) pontja szerinti egészségügyi dolgozó az egészségügyi tevékenység végzésében a (2) bekezdés *c*)—*i*) pontjai szerinti jogviszonyban működhet közre.

(4) A (2) bekezdés *a*)—*b*) pontjai szerinti jogviszonyban csak az (1) bekezdésben foglalt valamennyi rá vonatkozó rendelkezésnek maradéktalanul megfelelő egészségügyi dolgozó jogosult egészségügyi tevékenység gyakorlására.

A szabadfoglalkozás

8. § (1) Az egészségügyi dolgozó jogosult bármely egészségügyi szolgáltatónál megbízási szerződés alapján a szakmai kompetenciájába tartozó egészségügyi tevékenység ellátására.

(2) A szabadfoglalkozású jogviszony keretében működő egészségügyi dolgozó e tevékenységét az egészségügyi hatóság egészségügyi szolgáltatás nyújtására jogosító működési engedélye és — amennyiben az őt foglalkoztató egészségügyi szolgáltató nem követeli meg — a tevékenységével esetlegesen okozott károk megtérítését biztosító kötelező felelősségbiztosítási szerződés megkötése nélkül végezheti.

(3) A szabadfoglalkozású jogviszony keretében működő egészségügyi dolgozó az egészségügyi tevékenységet az őt megbízó egészségügyi szolgáltató nevében végzi.

9. § (1) A szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó és az egészségügyi szolgáltató közötti megbízási szerződésben rögzíteni kell

a) az ellátandó feladat(ok) pontos megnevezését, a feladatok ellátásához szükséges tárgyi feltételek biztosításának módját, valamint a munkavégzés helyét és idejét,

b) a szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó szakmai felettesének megnevezését,

c) amennyiben a szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó feladatkörébe más egészségügyi dolgozók szakmai irányítása is beletartozik, az általa irányított, illetve felügyelt egészségügyi dolgozók munkakörének megnevezését,

d) az adott időszakban, de legfeljebb 6 hónap alatt a szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó által végzendő egészségügyi tevékenység időtartamát és beosztását, illetve a szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó nyilatkozatát az önkéntesen vállalt többletmunka tervezett mértékéről,

e) az ellátott feladatok díjazását,

f) a megbízási keretében okozott kár megtérítésének szabályait,

g) a szerződés megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseket.

(2) Az (1) bekezdés szerinti szerződés további tartalmára a szakmai kamarák ajánlásokat adhatnak.

(3) A szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó által ellátott feladatok díjazására a szakmai kamarák tehetnek javaslatot, amelyet az Egészségügyi Közlöny közöl.

Egyéni egészségügyi vállalkozás

10. § (1) Az egészségügyi dolgozó jogosult a külön törvény(ek)ben foglalt engedély(ek) birtokában, egyéni egészségügyi vállalkozóként a saját nevében és felelősségére egészségügyi szolgáltatóként működni.

(2) Az egyéni egészségügyi vállalkozóként történő munkavégzés esetén az egészségügyi szolgáltatás nyújtására jogosító működési engedélyt kiadó egészségügyi hatóság részére be kell mutatni az egészségügyi tevékenységre való egészségi alkalmasság igazolását is.

(3) Egyéni vállalkozás keretében, amennyiben az ahhoz szükséges személyi és tárgyi feltételek rendelkezésre állnak, minden olyan egészségügyi tevékenység végezhető, amelynek végzését külön törvény nem korlátozza, illetve amely kapcsán külön jogszabály nem nevesíti a feladatot ellátó konkrét egészségügyi szolgáltatót.

Társas vállalkozás

11. § (1) Az egészségügyi dolgozó jogosult a külön törvény(ek)ben foglalt engedély(ek) birtokában — jogi személyiséggel rendelkező vagy jogi személyiség nélküli — társas vállalkozás tagjaként, a társas vállalkozás nevében és felelősségére egészségügyi tevékenységet végezni.

(2) A társas vállalkozás tagjaként történő egészségügyi tevékenység végzése esetén a 10. § (2)—(3) bekezdéseiben foglaltakat értelemszerűen alkalmazni kell.

Munkaviszony és közalkalmazotti jogviszony

12. § (1) A munkaviszonyban és közalkalmazotti jogviszonyban — ideértve a külön jogszabály szerint központi gyakornoki rendszer keretében egészségügyi tevékenységet végző személyeket is — álló egészségügyi dolgozó (a továbbiakban együtt: alkalmazott) egészségügyi tevékenységet, amennyiben az egészségügyi szolgáltató megszakítás nélküli munkarendben működik

a) műszakbeosztás szerinti munkarendben,

b) műszakbeosztás szerinti munkarendben és ügyeleti, továbbá készenléti szolgálat útján végezhet.

(2) Amennyiben az egészségügyi szolgáltató — ide nem értve a háziorvosi ügyeleti szolgálatokat — 22 óra és 6 óra között nem nyújt egészségügyi szolgáltatást, egy- vagy két-műszakos munkarendet kell megállapítani.

(3) Amennyiben az egészségügyi szolgáltató munkarendje szerint az egészségügyi szolgáltatások folyamatosan több mint 10 órán át, de nem 24 órán keresztül hozzáférhetők, több műszakot kell szervezni.

(4) Amennyiben a folyamatos egészségügyi ellátást, továbbá a fekvőbeteg-ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató külön jogszabály alapján nem köteles a folyamatos működését műszakok szervezésével biztosítani, a folyamatos betegellátás ügyelet és készenlét szervezésével is ellátható.

(5) Az ügyelet az egészségügyi dolgozónak az egészségügyi szolgáltató napi munkarendje szerinti munkaidő befejezésétől a következő napi munkarend szerinti munkaidő kezdetéig az egészségügyi szolgáltató által meghatározott helyen és időben való rendelkezésre állása és a következő napi munkarend szerinti munkaidő kezdetéig nem halasztható feladatok ellátása érdekében történő munkavégzése.

(6) A készenlét az egészségügyi dolgozónak az egészségügyi szolgáltató napi munkarendje szerinti munkaidő befejezésétől a következő napi munkarend szerinti munkaidő kezdetéig az egészségügyi dolgozó által megjelölt és munkavégzés helyére figyelemmel valójában elérhető helyen és időben való rendelkezésre állása.

13. § (1) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó számára hat havi munkaidőkeret állapítható meg. A heti munkaidő — a (2) bekezdésben foglalt kivétellel — a munkáltató rendelkezése szerint a 48 órát nem haladhatja meg.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően — külön, írásba foglalt megállapodás alapján — az alkalmazott egészségügyi dolgozó heti legfeljebb 12 óra önként vállalt többletmunkát végezhet. Az egészségügyi dolgozó többletmunka vállalására nem kényszeríthető, jogos érdeke ezzel összefüggésben nem csorbítható, érdekérvényesítési lehetősége nem korlátozható. Az egészségügyi dolgozók között

tilos hátrányos megkülönböztetést tenni a többletmunka vállalásával összefüggésben.

(3) Az egészségügyi szolgáltató az önként vállalt többletmunkáról külön jogszabályban meghatározott tartalommal nyilvántartást köteles vezetni.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben szereplő munkavégzés együttes időtartama nem haladhatja meg a heti 60 órát.

(5) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó egy naptári napra eső egészségügyi tevékenységének időtartama a 12 órát akkor sem haladhatja meg, ha az egészségügyi tevékenység végzésére párhuzamosan több vagy több fajta jogviszony keretében kerül sor.

(6) Amennyiben az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter (a továbbiakban: miniszter) rendeletében meghatározott rendkívüli körülmények ezt szükségessé teszik, az alkalmazott egészségügyi dolgozó munkavégzése nem esik az (1) és az (5) bekezdések szerinti korlátozás alá.

(7) Adott naptári napon folytatott egészségügyi tevékenység befejezése és a következő naptári napon megkezdett egészségügyi tevékenység között legalább 11 óra — a felek eltérő megállapodása alapján legalább 8 óra — időtartamnak kell eltelnie.

(8) Az egészségügyi szolgáltatóval munkavégzésre irányuló jogviszony alapján oktatói feladatokat is ellátó egészségügyi dolgozók tekintetében az (1)–(4) bekezdésekben foglaltakat az oktatói és az egészségügyi tevékenység együttes végzésére kell alkalmazni.

14. § Az alkalmazott egészségügyi dolgozó által önként vállalt többletmunkavégzés keretében végzett munka egy órára eső díjazásának mértéke a külön jogszabályban meghatározott díj 50%-kal megemelt összege.

15. § (1) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó munkaidejébe a pontszerző kötelező továbbképzésére fordított időből — ideértve a kongresszusi részvételt is — az egészségügyi szolgáltató szabályzata szerint megállapított időt be kell számítani.

(2) Az (1) bekezdés szerint figyelembe vehető idő évi 3 munkanapnál kevesebb és 10 munkanapnál több nem lehet.

Közszolgálati jogviszony és szolgálati viszony

16. § (1) Az egészségügyi dolgozó közszolgálati jogviszony keretében csak az őt foglalkoztató közigazgatási szerv tevékenységével összefüggő egészségügyi tevékenység végzésére jogosult.

(2) Az egészségügyi dolgozó jogosult egészségügyi tevékenység végzése céljából a külön törvényben nevesített szervekkel szolgálati viszonyt létesíteni.

(3) A (2) bekezdésben foglalt jogviszony létesítése hiányában is jogosult a sorkatonai szolgálatot teljesítő egészségügyi dolgozó — ideértve a polgári szolgálatot teljesítőket is — egészségügyi tevékenység végzésére.

(4) Az (1)—(2) bekezdés szerinti jogviszonyban álló egészségügyi dolgozó által végzett egészségügyi tevékenységre a 12—13. §-okban foglaltakat, illetve továbbképzésre a 15. §-ban foglaltakat értelemszerűen alkalmazni kell.

Önkéntes segítő

17. § (1) Az egészségügyi szolgáltatók feladataiban önkéntes segítőként

- a) az egészségügyi dolgozó,
- b) hivatásszerűen nem közvetlen betegellátással foglalkozó egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személy,
- c) minden egészségügyi képesítést nem igénylő feladat ellátásában segítséget adni kívánó személy részt vehet.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott személy az egészségügyi szolgáltatóval — a 9. §-ban foglalt tartalom szerint — kötött megállapodás alapján, az egészségügyi szolgáltató nevében és felelősségére, díjazás nélkül működhet közre a szolgáltató által nyújtott egészségügyi szolgáltatásokban.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti személy a szakmai gyakorlata megőrzése céljából, önkéntes segítőként jogosult a betegellátásban részt venni.

(4) Az (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti önkéntes segítő csak olyan egészségügyi tevékenység végzésében működhet közre, amelyre nézve megfelel a 7. § (1) bekezdés a) és d) pontjában foglalt feltételeknek.

(5) Az egészségügyi szolgáltató a betegellátás biztonsága érdekében megkövetelheti a beteg jó közérzetét, testi-lelki egyensúlyát és életvitelét segítő tevékenységben részt vevő, (1) bekezdés c) pontja szerinti önkéntes segítő egészségi alkalmasságának vizsgálatát.

(6) Az egészségügyi szolgáltató feladataiban önkéntes segítőként nem működhet közre — a munkakörébe tartozó feladatai körében — az egészségügyi szolgáltatóval munkavégzésre irányuló más jogviszonyban álló dolgozó.

A különböző jogviszonyban foglalkoztatott egészségügyi dolgozók együttműködése

18. § (1) Az egészségügyi szolgáltató által nyújtott ellátásokban közreműködő egészségügyi dolgozók, függetlenül a munkavégzésre irányuló jogviszonyuk típusától, a (2) bekezdésben foglalt szabályzat szerint kötelesek az egészségügyi tevékenység végzése során együttműködni.

(2) Az az egészségügyi szolgáltató, amely az egészségügyi szolgáltatásait több típusú jogviszony keretében ténykedő egészségügyi dolgozók közreműködésével nyújtja, szabályzatban köteles rendezni a feladatok ellátása során az egyes dolgozókat megillető utasításadási jogosultságokat.

(3) A szabályzat kidolgozását a szakmai kamarák ajánlások összeállításával segíthetik elő.

Az egészségügyi közszolgáltatást nyújtó egészségügyi dolgozókra vonatkozó speciális rendelkezések

19. § (1) Az állami költségvetésből, illetve az Egészségbiztosítási Alapból külön jogszabályok szerint finanszírozott egészségügyi szolgáltatók keretében egészségügyi tevékenységet végző egészségügyi dolgozó feladatainak ellátása során köteles figyelembe venni a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 19. § (1) bekezdése alapján, az adott finanszírozott ellátásra a miniszter által meghatározott vizsgálati és terápiás eljárási rendet is.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt egészségügyi szolgáltatónál történő tevékenység keretében, továbbá az Ebtv. 32. §-a szerint gyógyszer és gyógyászati segédeszköz társadalombiztosítási támogatással történő rendelésére jogosító szerződés alapján gyógyszert vagy gyógyászati segédeszközt rendelő orvos a rendelés során köteles figyelembe venni az (1) bekezdésben említett terápiás eljárási rendet, valamint az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium által közzétett gyógyszerterápiás ajánlásokat.

IV. Fejezet

AZ EGÉSZSÉGÜGYI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉRE VALÓ ALKALMASSÁG

20. § (1) Egészségügyi tevékenység végzésére csak az az egészségügyi dolgozó jogosult, aki egészségi, mentális és fizikai (a továbbiakban együtt: egészségi) állapotára tekintettel az adott tevékenység végzésére képes és alkalmas (a továbbiakban: munkaköri alkalmasság).

(2) Az egészségügyi tevékenység megkezdése előtt az egészségügyi dolgozó előzetes alkalmassági vizsgálaton, az egészségügyi szolgáltató rendelkezése szerinti gyakorisággal pedig időszakos alkalmassági vizsgálaton vesz részt.

(3) Az alkalmassági vizsgálat az egészségügyi dolgozót foglalkoztató, illetve foglalkoztatni kívánó egészségügyi szolgáltatóval e feladat ellátására szerződött, vagy általa működtetett foglalkozás-egészségügyi szolgálatnál végezhető el.

(4) Amennyiben az egészségügyi dolgozó nem kívánja az alkalmassági vizsgálatot az őt foglalkoztató egészségügyi

szolgáltatónál elvégeztetni, alkalmasságának megállapítását — saját költségére — más arra jogosult egészségügyi szolgáltatónál is kezdeményezheti.

(5) A 7. § (2) bekezdés *b)* és *c)* pontjában foglalt jogviszony keretében egészségügyi tevékenységet végző egészségügyi dolgozó alkalmassági vizsgálatának elvégzésére a miniszter rendeletében meghatározott foglalkozás-egészségügyi szolgálat jogosult.

21. § (1) Az alkalmassági vizsgálat célja annak megállapítása, hogy az egészségügyi dolgozó

a) nem szenved a miniszter rendeletében nevesített, az adott egészségügyi tevékenység gyakorlását kizáró megbetegedésben és a feladatkörébe tartozó egészségügyi tevékenység végzésére egészségi állapota alapján alkalmas,

b) nem szenved az *a)* pont szerinti megbetegedésben, de más betegsége, illetve fizikai vagy mentális állapota (a továbbiakban együtt: betegsége) miatt egészségügyi tevékenység végzésére ideiglenes vagy végleges jelleggel alkalmatlan,

c) az *a)* vagy *b)* pont szerinti betegsége miatt egészségügyi tevékenység végzésére korlátozással alkalmas.

(2) Amennyiben az alkalmassági vizsgálat során az egészségügyi dolgozó

a) ideiglenes alkalmasságát állapítják meg, meg kell határozni az alkalmatlanság időtartamát, illetve amennyiben ez nem lehetséges, az egészségi alkalmasság felülvizsgálatának időpontját,

b) korlátozással történő alkalmasságát állapítják meg, meg kell határozni azoknak az egészségügyi tevékenységeknek a körét, amelyek végzésére az egészségügyi dolgozó nem alkalmas.

22. § (1) Amennyiben a vizsgálat alapján az egészségügyi dolgozó az általa ellátott, illetve ellátandó munkakörre egészségileg alkalmas, a foglalkozás-egészségügyi szolgálat orvosa a munkaköri alkalmasságot igazolja.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti vizsgálat alapján a munkaköri alkalmasság nem igazolható, a foglalkozás-egészségügyi szolgálat orvosa az egészségügyi dolgozó hozzájárulásával a munkaköri alkalmasságának vizsgálatát az Országos Közegészségügyi Központ Országos Munkahigiénés és Foglalkozás-egészségügyi Intézeténél (a továbbiakban: OKK OMFI) kezdeményezi. Az OKK OMFI a vizsgálat elvégzéséről 8 munkanapon belül gondoskodik.

(3) Ha a (2) bekezdés szerinti vizsgálat az egészségügyi dolgozó munkakörre való alkalmasságát állapítja meg, azt az (1) bekezdésben foglaltak szerint igazolja. Amennyiben a vizsgálat eredményeként az egészségügyi dolgozó alkalmatlannak, illetve korlátozással alkalmasnak minősül, az OKK OMFI kezdeményezi az alkalmatlanság 23. § szerinti megállapítását.

23. § (1) Az egészségügyi dolgozó alkalmasságát elbíráló szervezet az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szol-

gálatnak az egészségügyi dolgozó lakóhelye vagy az egészségügyi szolgáltató telephelye szerint illetékes megyei (fővárosi) intézeténél (a továbbiakban: egészségügyi hatóság) kezdeményezi, hogy az egészségügyi dolgozó adott munkakörre való alkalmatlanságát, illetve korlátozással történő alkalmasságát állapítsa meg, illetve amennyiben indokolt az egészségügyi dolgozót — valamennyi munkakörre kiterjedő hatállyal — az egészségügyi tevékenység folytatásától tiltsa el.

(2) Az egészségügyi tevékenységtől való eltiltásra irányuló eljárás lefolytatása során igazságügyi orvosszakértőt kell kirendelni.

(3) Amennyiben a (2) bekezdés szerinti eljárás az egészségügyi dolgozó egészségügyi tevékenységtől való eltiltásával, illetve egy munkakörre való végleges alkalmatlanság, vagy korlátozással történő alkalmasság megállapításával végződik, erről a működési nyilvántartást vezető szervet értesíteni kell.

24. § Amennyiben az egészségügyi dolgozó egészségügyi tevékenység gyakorlásától való eltiltására a belátási képesség érintettsége miatt kerül sor és az érintett egészségügyi dolgozó orvos, az egészségügyi hatóság kezdeményezi az Országos Egészségbiztosítási Pénztárnál a pro familia gyógyszerrendelésre jogosító szerződés felmondását.

25. § (1) Az egészségügyi szolgáltató szabályzatában az általa foglalkoztatott egészségügyi dolgozók időszakos alkalmassági vizsgálatát rendelheti el.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól függetlenül is jogosult az egészségügyi szolgáltató az általa foglalkoztatott egészségügyi dolgozó soron kívüli alkalmassági vizsgálatát elrendelni. A vizsgálatot írásban, indoklással ellátva kezdeményezheti a szolgáltató és a dolgozó ebben az esetben is élhet a 20. § (4) bekezdésben biztosított lehetőséggel.

(3) Az egyéni egészségügyi vállalkozók, illetve a társas vállalkozás tagjaként egészségügyi tevékenységet végző egészségügyi dolgozók időszakos, illetve soron kívüli egészségi alkalmasságának vizsgálatát a tevékenységüket engedélyező egészségügyi hatóság kezdeményezheti, illetve a kezdeményezés eredménytelensége esetén a vizsgálatot elrendelheti.

26. § (1) Az egészségügyi tevékenység végzésére alkalmasnak minősített egészségügyi dolgozó sem végezhet egészségügyi tevékenységet, amennyiben pillanatnyi egészségi állapota következtében a beteg számára nagyobb kockázatot jelentene a tevékenységével, mint amelyet annak elmaradásával okozna.

(2) Az egészségügyi dolgozók alkalmassági vizsgálatára egyebekben a munkaköri alkalmasság véleményezéséről rendelkező jogszabályok előírásait kell alkalmazni.

27. § Az egészségügyi tevékenységet nem végző, de a munkakörük szerint a betegekkel közvetlenül érintkező 4. § b) pontja szerinti egészségügyben dolgozók, valamint az egészségügyi tevékenység végzésében tanulói vagy hallgatói jogviszony alapján közreműködő személyek alkalmassági vizsgálatára a 20. § rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.

V. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

28. § (1) Ez a törvény 2004. május 1-jén lép hatályba.

(2) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy meghatározza a folyamatos egészségügyi ellátás szervezésének szakmai követelményeit, továbbá az egészségügyi tevékenységre való alkalmasság részletes szabályait.

(3) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) hatályát veszti az Eütv. 114. és 128. §-a, és 77. § (3) bekezdéséből a „legnagyobb” szövegrész,

b) a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény a következő 43/A. §-sal egészül ki:

„43/A. § (1) A 43. § (1) bekezdés szerint számított szolgálati időn túl az egészségügyi dolgozók esetében kiegészítő szolgálati időként kell figyelembe venni a külön törvényben meghatározott, a heti 48 órát meghaladó önként vállalt többletmunkavégzésnek — a munkáltató által munkaórában igazolt — 2004. május 1-jét követő, — napi 8 óra alapulvételével átszámított — időtartamát.

(2) Az (1) bekezdés és a 43. § (1) bekezdés szerint külön-külön számított szolgálati idő együttes időtartamát a 12., 20., 29. és 34. §-ok alkalmazásánál kell figyelembe venni.

(3) A kiegészítő szolgálati időre vonatkozó részletes szabályokat a Kormány rendeletben állapítja meg.”

(4) A 18. § szerinti szabályzatot az egészségügyi szolgáltató e törvény hatálybalépését követő 30 napon belül készíti el.

(5) E törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Községek, és azok tagállamai közötti társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Községek következő jogszabályaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

— a Tanács 1993. november 23-i, 93/104/EK irányelve a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól,

— az Európai Parlament és a Tanács 2000. június 22-i, 2000/34/EK irányelve a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 93/104/EK tanácsi irányelvnek az abból kizárt ágazatok és tevékenységek szabályozása céljából történő módosításáról.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 112/2003. (XI. 11.) FVM rendelete

a „Magyarország SAPARD Terve 2000—2006”
kihirdetéséről szóló 53/2001. (VIII. 17.) FVM rendelet
módosításáról

Az agrárgazdaság fejlesztéséről szóló 1997. évi CXIV. törvény 10. §-a (2) bekezdésének e) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A „Magyarország SAPARD Terve 2000—2006” kihirdetéséről szóló 53/2001. (VIII. 17.) FVM rendelet melléklete helyébe e rendelet melléklete lép, amely a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítőben kerül közzétételre.

2. §

E rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Németh Imre s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 113/2003. (XI. 11.) FVM rendelete

a 2003. évben fagykárt és aszálykárt szenvedett
mezőgazdasági termelők kárenyhítő támogatásáról szóló
84/2003. (VII. 22.) FVM rendelet módosításáról

Az agrárgazdaság fejlesztéséről szóló 1997. évi CXIV. törvény 10. § (2) bekezdésének b) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A 2003. évben fagykárt és aszálykárt szenvedett mezőgazdasági termelők kárenyhítő támogatásáról szóló 84/2003. (VII. 22.) FVM rendelet 9. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben az elemi kárt szenvedett termelő a 6. § (1) bekezdése szerint elvégzett számítás alapján az (1) bekezdés szerint igénybe vett összegnél nagyobb összegű hitel igénybevételére jogosult, a különbözetre legkésőbb 2003. december 15-ig újabb hitelkérelmet nyújthat be.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Dr. Németh Imre s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

**A földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter
114/2003. (XI. 11.) FVM
rendelete**

**az állami tejkvóta-felvásárlásról és -értékesítésről szóló
32/2003. (III. 21.) FVM rendelet módosításáról**

Az agrárpiazi rendtartásról szóló 2003. évi XVI. törvény 32. §-a (1) bekezdésének *a*) pontjában kapott felhatalmazás alapján az alábbiakat rendelem el:

1. §

Az állami tejkvóta-felvásárlásról és -értékesítésről szóló 32/2003. (III. 21.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 5. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E rendelet melléklete szerinti szerződés formanyomtatványát (a továbbiakban: szerződés) a tejtermelő kitöltve és aláírásával ellátva 2003. november 15-ig három eredeti példányban a Terméktanács titkárságához személyesen ügyfélszolgálati időben vagy postai úton tértivevényesen nyújtja be. A szerződéshez mellékelni kell egy bélyeggel bérmentesített, a tejtermelő nevére megcímezett válaszlevél-borítékot és kiállított tértivevényt.”

2. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit 2003. augusztus 15-ével kell alkalmazni.

(2) Ahol az R. Agrárintervenciók Központot (AIK) említ, azon a továbbiakban annak általános jogutódját, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalt (MVH) kell érteni.

Dr. Németh Imre s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

**Az informatikai és hírközlési miniszter
14/2003. (XI. 11.) IHM
rendelete**

**a fontos és bizalmas munkakörökről,
valamint a biztonsági ellenőrzés szintjéről**

A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Nbtv.) 78. §-ának (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján — a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszterrel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

A rendelet hatálya kiterjed az Informatikai és Hírközlési Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium)

a) köztisztviselőire,

b) a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény hatálya alá tartozó munkatársaira,

c) munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban foglalkoztatott munkavállalóira,

akiknek feladataik ellátásához államtitkot, vagy az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény 5/B. §-ának (2)–(6) bekezdésében felsorolt, nemzetközi kötelezettségvállalás alapján biztonsági ellenőrzéssel védendő, valamint a (7) bekezdésében foglaltak szerinti nemzetközi szerződést kihirdető törvényben meghatározott külföldi minősítésű és jelölésű adatot szükséges megismerni, illetve a munkakörük külső, leplezett támadás által fenyegetett.

2. §

Az Nbtv. 2. számú mellékletének 18. pontja alapján a minisztériumon belül meghatározott fontos és bizalmas munkaköröket, továbbá a biztonsági ellenőrzéshez kitöltendő kérdőív típusokat e rendelet *melléklete* határozza meg.

3. §

Az 1. §-ban meghatározott személyek esetében, akiknek a feladataik ellátásához

a) államtitkot vagy államtitoknak minősülő külföldi minősítéssel és jelöléssel ellátott adatot kell megismernie, „C” típusú,

b) külföldi minősítésű és jelölésű szolgálati titoknak minősülő adatot kell megismernie, „B” típusú,

c) állam-, illetve szolgálati titoknak nem minősülő, de biztonsági ellenőrzéssel védendő külföldi minősítésű és jelölésű adatot kell megismernie, „A” típusú kérdőívet kell kitölteni.

4. §

A rendelet mellékletében felsorolt beosztásba, munkakörbe az a személy nevezhető ki, illetve bármilyen jogviszonyban az foglalkoztatható, aki a nemzetbiztonsági ellenőrzéséhez hozzájárul, és akinek a nemzetbiztonsági vizsgálata kockázatmentes eredménnyel zárult.

5. §

A NATO-NYEU-EU minősítésű és jelölésű adatok megismerése érdekében kezdeményezett nemzetbiztonsági ellenőrzés alapján készült szakvélemény másolati példányát a „Biztonsági Tanúsítvány” kiadása céljából meg kell küldeni a Nemzeti Biztonsági Felügyeletnek.

6. §

Az Nbtv. 69. §-a (4) bekezdésének c) és f) pontjában meghatározott szervek vezetői az Nbtv. 69. §-ának (13) bekezdése szerint saját hatáskörben kezdeményezik az irányításuk alá tartozó szervnél a fontos és bizalmas munkakört betöltők nemzetbiztonsági ellenőrzését.

7. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba, egyidejűleg hatályát veszti a fontos és bizalmas munkakörökről, valamint a biztonsági ellenőrzés szintjéről szóló 6/2001. (II. 14.) MeHVM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a (1) bekezdésének b) és i) pontja, az R. melléklete II. része 1. pontjának g) alpontja, valamint 2. pontjának f) és g) alpontja.

Kovács Kálmán s. k.,
informatikai és hírközlési miniszter

Mellékleta 14/2003. (XI. 11.) IHM rendelethez

A munkakör vagy beosztás	Ellenőrzés szintje (kérdőív típusa)
1. Kabinetfőnök	C
2. A politikai és a közigazgatási államtitkári hivatalok, valamint a helyettes államtitkárok titkárságának vezetői	C
3. Titokvédelmi felügyelő	C
4. Biztonsági megbízott	C
5. Titkos ügykezelés vezetője és a központi titkos ügykezelő	C
6. Minisztérium belső ellenőre	C
7. Ellenőrzési önálló osztály köztisztviselői	C
8. Védelemszervezési önálló osztály köztisztviselői és közreműködői	C
9. Főosztályvezető-helyettesek, önálló osztályvezetők, irodavezetők	C
10. NATO-NYEU-EU nyilvántartó iratkezelője és helyettese	C
11. Miniszteri Titkárság, Programszervező Titkárság, a Miniszteri Kabinet köztisztviselői, ügykezelői	B
12. A politikai és a közigazgatási államtitkári hivatalok, valamint a helyettes államtitkárok titkárságának köztisztviselői, ügykezelői	B
13. A minősített informatikai rendszer működését biztosító személyek	B
14. Rejtjel tevékenységgel összefüggő feladatokat ellátó személy	B
15. Minisztériumi alapok, céllelőirányzatok elosztásának, és pályázatok elbírálásának döntés-előkészítését végző köztisztviselői	B
16. Nemzetközi koordinációs tevékenységet végző köztisztviselő, ügykezelő	B
17. Közbeszerzési bizottság elnöke és tagjai	B
18. Sokszorosító részleg munkatársai	B
19. Miniszter, államtitkárok, helyettes államtitkárok gépkocsivezetői	B
20. Fontos és bizalmas munkakört betöltők munkáját segítő köztisztviselők, ügykezelők	A

III. rész HATÁROZATOK

Az Országgyűlés határozatai

Az Országgyűlés 120/2003. (XI. 11.) OGY határozata

dr. Lázár János országgyűlési képviselő
mentelmi ügyében*

A Magyar Köztársaság Országgyűlése *dr. Lázár János* országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Hódmezővásárhelyi Városi Bíróság 5.B.256/2003/3. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Dr. Füle István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Németh Zsolt s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 121/2003. (XI. 11.) OGY határozata

Rogán Antal országgyűlési képviselő
mentelmi ügyében**

A Magyar Köztársaság Országgyűlése *Rogán Antal* országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.B.V.24.516/2003/3. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Dr. Füle István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Németh Zsolt s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2003. november 10-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2003. november 10-i ülésnapján fogadta el.

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 52/2003. (XI. 11.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak az országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogások alapján — *dr. Bihari Mihály, dr. Czucz Ottó, dr. Holló András, dr. Strausz János* alkotmánybírók különvéleményével — meghozta a következő

h a t á r o z a t o t :

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 114/2003. (VIII. 5.) OVB határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozók a Munkáspárt Központi Bizottsága, a Baloldali Front-Munkás Ifjúsági Szövetség és a Társadalmi Demokráciáért Mozgalom nevében aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtottak be az Országos Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: OVB) azzal, hogy országos népszavazást kívánnak kezdeményezni a következő kérdésben:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy az egészségügyi közszolgáltató intézmények, kórházak maradjanak állami, önkormányzati tulajdonban, ezért az Országgyűlés semmisítse meg az ezzel ellentétes törvényt?”

Az OVB az előtte folyó eljárás során megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív a hatályos törvényi rendelkezésekben meghatározott formai, valamint a feltett kérdésre vonatkozó tartalmi követelményeknek eleget tesz, ezért a hitelesítésnek akadály nincs.

Erre tekintettel az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát és az azon szereplő kérdéseket az ügyben meghozott 114/2003. (VIII. 5.) OVB határozatával hitelesítette. A határozat a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-án, 118. § (3), (4) és (5) bekezdésein, 130. § (1) bekezdésén, valamint az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-án, 10. §-án, továbbá 13. §-án alapult.

II.

Az OVB határozata ellen egy magánszemély és a Humán Egészségügyi Magánszolgáltatók Egyesülete nevében az elnök és a főtitkár nyújtottak be kifogásokat. Az Alkotmánybíróság a határozat ellen a törvényes határidőn belül érkezett kifogásokat — tartalmi azonosságukra tekintettel — egyesítette és egy eljárásban, soron kívül bírálta el.

Az egyik kifogást tevő szerint az Nsztv. 10. § a) pontja alapján az OVB-nek meg kellett volna tagadnia az aláírás-gyűjtő ív hitelesítését, mivel az abban foglalt kérdés — szerinte — „nem tartozik az Országgyűlés hatáskörébe”. Úgy véli, hogy a hitelesített kérdés alapján az eredményes népszavazás az Országgyűlést törvény megsemmisítésére kötelezi, a jogszabályok megsemmisítésére ugyanakkor az Alkotmány 32/A. § (2) bekezdése alapján csak az Alkotmánybíróság jogosult.

A másik kifogást tevő szerint az OVB egyrészt: nem volt tekintettel az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglaltakra, amely szerint a népszavazásra feltett kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelmű választ lehessen adni; másrészt: figyelmen kívül hagyta az Alkotmánybíróság 25/1999. (VI. 7.) AB határozatát, amelyben az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy az alkotmánymódosítás csak az Alkotmányban előírt eljárási rendben [Alkotmány 24. § (3) bekezdés] történhet.

Véleménye szerint az sem teljesen egyértelmű, hogy egy eredményes ügyszavazást követően mely törvényt kellene megsemmisítenie az Országgyűlésnek.

A kifogást tevő álláspontja szerint az önkormányzati tulajdon esetében nem kerülhető meg a kérdésben foglaltak összevetése az Alkotmány 12. § (2) bekezdésében, valamint 44/A. § (1) bekezdés b) pontjában és a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 1. § (1) bekezdésében, továbbá 8. §-ának (2) bekezdésében foglaltakkal. Ezek a felhívott törvényi rendelkezések — állítása szerint — egyértelműen rögzítik az önkormányzatok tulajdonhoz való jogát, valamint a tulajdonnal való rendelkezésnek a jogát. „A kifogásolt kérdés ellentétes ezekkel a rendelkezésekkel, mert megfosztaná az önkormányzatokat a tulajdonukban lévő egészségügyi közszolgáltató intézmények, kórházak feletti jelenleg az Alkotmány és az Ötv. alapján őket megillető rendelkezési joguktól. Ezért levonható az a következtetés is, hogy az Ötv.-vel való összhang hiánya mellett a kérdés burkolt alkotmánymódosításra irányul.”

Az egészségügyi szolgáltatókról és az egészségügyi közszolgáltatások szervezéséről szóló 2003. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eüsztv.) 2. §-ának b) pontja szerint — állítja a kifogást emelő — egészségügyi közszolgáltatás a részben vagy egészben az államháztartás terhére finanszírozott egészségügyi szolgáltatás. Az Eüsztv. 8. §-ának (1) bekezdése szerint pedig — mondja — egészségügyi közszolgáltatás nyújtására bármely egészségügyi szolgáltató jogosult, ha a külön jogszabályban foglaltaknak megfelelően egészségügyi szolgáltatás nyújtására jogosító mű-

ködési engedéllyel rendelkezik és az Országos Egészségbiztosítási Pénztár igazgatási szerveivel finanszírozási szerződést köt, vagy az egészségügyi szolgáltatásra költségvetési támogatásban részesül. Egészségügyi közszolgáltatást nyújtó szolgáltató tehát ez alapján nem csupán állami vagy önkormányzati tulajdonban lévő egészségügyi szolgáltató lehet.

Állítása szerint súlyos problémát okozhat jelenlegi formájában az OVB által jóváhagyott kérdés, mert az érinti az állami önkormányzati tulajdonon kívül eső, de egészségügyi közszolgáltatást nyújtó intézmények tulajdonviszonyait. Márpedig — mondja — az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.

Kifejti továbbá, hogy az egészségügy területén számos magántulajdonban lévő egészségügyi szolgáltató van, amelyek ugyanakkor közszolgáltatást végeznek, mivel társadalombiztosítási, illetve — a szolgáltatás jellegétől függően — költségvetési támogatásban részesülnek (tipikusan ilyen a dialízis ellátás, otthoni szakápolás, labor diagnosztika, röntgendiagnosztikai ellátások, patológia jelentős része stb.). Azonban — állítja — nemcsak ezekre a szolgáltatókra, hanem az egyházak által fenntartott intézményekre nézve is hátrányos lehet, ha egészségügyi közszolgáltatást csupán állami, illetve önkormányzati intézmények nyújtanának. Visszaállamosítás fenyegethet minden egészségügyi szolgáltatót, így a háziorvosi és a gyógyszer-tári intézményrendszert is.

Hivatkozik továbbá a kifogást tevő az Alkotmány 9. §-ára is, amelynek értelmében a Magyar Köztársaság elismeri és támogatja a vállalkozás jogát és a gazdasági verseny szabadságát.

III.

Az Alkotmánybíróság a 114/2003. (VIII. 5.) OVB határozat ellen benyújtott kifogásokat az alábbi jogszabályi rendelkezések alapulvételével vizsgálta meg:

1. Az Alkotmány szerint:

„9. § (2) A Magyar Köztársaság elismeri és támogatja a vállalkozás jogát és a gazdasági verseny szabadságát.”

„12. § (2) Az állam tiszteletben tartja az önkormányzatok tulajdonát.”

„13. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.”

„19. § (3) E jogkörében az Országgyűlés ... b) törvényeket alkot”

„28/B. § (1) Országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet.”

„44/A. § (1) A helyi képviselő-testület:

b) gyakorolja az önkormányzati tulajdon tekintetében a tulajdonost megillető jogokat, az önkormányzat bevételeivel önállóan gazdálkodik, saját felelősségére vállalkozhat,”

„70/D. § (1) A Magyar Köztársaság területén élőknek joguk van a lehető legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez.

(2) Ezt a jogot a Magyar Köztársaság a munkavédelem, az egészségügyi intézmények és az orvosi ellátás megszervezésével, a rendszeres testedzés biztosításával, valamint az épített és a természetes környezet védelmével valósítja meg.”

2. Az Nsztv. értelmében:

„10. § Az Országos Választási Bizottság megtagadja az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha

- a) a kérdés nem tartozik az Országgyűlés hatáskörébe,
- b) a kérdésben nem lehet országos népszavazást tartani,
- c) a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek,
- d) az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a választási eljárásról szóló törvényben foglalt követelményeknek.”

„13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.

(2) A konkrét kérdést a kezdeményezésben megfogalmazott formában kell népszavazásra bocsátani.”

3. A Ve. alapján:

„117. § (1) Az Országos Választási Bizottság a jogszabályi feltételeknek megfelelő aláírásgyűjtő ívet, illetőleg kérdést a benyújtástól számított harminc napon belül hitelesíti.”

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet — az Alkotmánybírósághoz címezve — az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

...

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

IV.

1. Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben irányadó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. § h) pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg. A Ve. 130. § (1) bekezdése alapján az OVB aláírásgyűjtő ív, illetve a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése ellen kifogás nyújtható be az Alkotmánybírósághoz. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el.

[63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.] Az Alkotmánybíróság a jogorvoslati eljárása során feladatát alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el. [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.]

2. Az Alkotmánybíróság által az 52/2001. (XI. 29.) AB határozatban megfogalmazott kritériumok alapján a népszavazásra bocsátandó kérdés akkor egyértelmű, ha az kétséget kizáróan megválaszolható, eldöntendő kérdés esetében arra „igen” vagy „nem” felelet adható. A kérdésnek világosnak és kizárólag egyféleképpen értelmezhetőnek kell lennie. (ABH 2001, 399, 403.)

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a jelen ügyben az országos népszavazást kezdeményezők által megfogalmazott kérdés egyértelmű és világos, az kétséget kizáróan megválaszolható és kizárólag egyféleképpen értelmezhető. Az Eüsztv. hatálybalépésének időpontjához közeledő időben benyújtott népszavazási kezdeményezésből következik, hogy a feltett kérdés az Eüsztv.-re utal akkor, amikor az „ezzel ellentétes törvény”-ről szól, így nem merül fel az a dilemma, hogy egy eredményes ügydöntő népszavazást követően mely törvényt kellene „megsemmisítenie” az Országgyűlésnek. Az ezt vitató indítványozó maga is hangsúlyozza: „A népszavazást kezdeményezők egyéb irányú megnyilvánulásaiiban ugyan arra lehet következtetni, hogy szándékuk az egészségügyi szolgáltatókról és az egészségügyi közszolgáltatások szervezéséről szóló 2003. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eüsztv.) megsemmisítésére irányul.”

Az egyik kifogást tevő — anélkül, hogy kifejezetten kimondaná — kifogásolja a „maradjanak” szó használatát is a kérdésben, mondván, hogy egy eredményes népszavazás „megfosztaná az önkormányzatokat a tulajdonukban lévő egészségügyi közszolgáltató intézmények, kórházak feletti jelenleg az Alkotmány és az Ötv. alapján őket megillető rendelkezési joguktól.” Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a feltett kérdés nem utal arra, hogy egy eredményes népszavazás esetén a már létrejött status quot (praxis privatizáció, magán klinikák stb.) is meg kellene változtatni.

Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza továbbá: a törvényalkotás jogában benne foglaltatik a törvény módosításának, kiegészítésének, hatályon kívül helyezésének a joga is. A kérdésfeltevő akarata nyilvánvalóan arra irányult, hogy az Országgyűlés iktassa ki azokat a rendelkezéseket, amelyek lehetővé tennék a kórházak, egészségügyi közszolgáltató intézmények állami, önkormányzati tulajdonból kikerülését. Ezt az egyértelmű akaratát a „megsemmisítés” szóval fejezte ki, bízva abban, hogy az új rendelkezések megsemmisítésével éppen hogy a szóban forgó intézményeknek, kórházaknak az állami és önkormányzati tulajdonban maradása erősíthető meg. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az Nsztv. 13. § (1) bekezdése nem támaszt olyan követelményt a népszavazás kezdeményezőivel szemben, hogy a kérdés megfogalmazásakor az egyes

jogágak kifejezőképességét, a jogszabályokban meglévő fogalmakat, illetve az egyes tudományágak, szakterületek terminus technicusait vegyék alapul. Nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe a népszavazásra szánt kérdés célszerűségi vizsgálata sem. [52/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 399, 403.]

3. A népszavazáshoz való jog alanyi jogi jellegéből következően és e politikai jog teljesebb érvényesülése érdekében a népszavazásra szánt kérdés egyértelműségének megítélésekor, jogorvoslati eljárása során az Alkotmánybíróságnak megismerően kell értelmeznie a saját hatáskörét. [52/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 399, 402.] Ez azonban nem jelenti azt, hogy az Alkotmánybíróságnak ne lenne kötelessége a népszavazásra feltett kérdés egyértelműségének vizsgálatakor a legkörültekintőbben eljárnia. A felteendő kérdés egyértelműségének vizsgálatakor nemcsak azt állapítja meg, hogy az ajánlási jogukkal élni kívánó választópolgárok képesek-e véleményt formálni népszavazási kezdeményezés tárgyát alkotó kérdéssről, de figyelmet kell fordítani arra is, vajon a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés el tudja-e dönteni, hogy az akkor hatályban lévő jogszabályok szerint terheli-e jogalkotási kötelezettség. Az Alkotmány 19. § (3) bekezdés *b)* pontjában foglaltak alapján az Országgyűlés törvényeket alkot. Ennek korlátja az Alkotmány 28/C. § (3) bekezdése, amely szerint az Országgyűlés köteles az eredményes népszavazásból következő döntéseket meghozni. Az Alkotmánybíróságnak jogorvoslati eljárása során nem feladata annak tisztázása, hogy a magyar jog hatályos szabályrendszere milyen jogi rendelkezéseket tartalmaz a népszavazásra bocsátandó kérdéssel kapcsolatban. Az egyértelműség követelményéből csupán az következik, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés el tudja dönteni: terheli-e jogalkotási kötelezettség, és ha igen, milyen. [52/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 399, 403, 404.]

A sikeres és eredményes népszavazás eredményeképpen nyilvánvaló, hogy az Országgyűlésnek meg kellene változtatnia az Eüsztv.-t. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a népszavazásra feltenni szándékolt kérdés alkalmas arra, hogy annak alapján a jogalkotó eldöntse: fakad — pontosan meghatározható — jogalkotási kötelezettsége az akkor hatályos jogszabályok szerint az eredményes népszavazás nyomán.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság nem találta megalapozottnak azt a kifogást, amely a kérdés egyértelműségét vitatta.

4. Az egyik kifogást tevő szerint az aláírásgyűjtő ív hitelesítését azért is meg kellett volna tagadni, mivel az abban foglalt kérdés „nem tartozik az Országgyűlés hatáskörébe”.

Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Országgyűlés — a Magyar Köztársaság legfelsőbb államhatalmi és népképviselői szerveként [Alkotmány 19. § (1) bekezdés] törvényeket alkot [Alkotmány 19. § (3) bekezdés *b)* pont], mely törvényeknek — az állampolgárok alapvető jogai és

kötelességei körében — szabályozniuk kell az egészségügyi ellátást is [a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 5. § *j)* pont]. A kifogást emelő állításával ellentétben tehát az egészségügyi ellátást érintő — konkrét tárgytól független — törvényhozás joga [Alkotmány 25. § (2) bekezdése] megilleti az Országgyűlést. Azaz: a kifogással támadott országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés [Alkotmány 28/B. § (1) bekezdése].

5. Az egyik kifogást tevő szerint az önkormányzati tulajdont érintően vizsgálni kell az Alkotmány 12. § (2) bekezdésében, 44/A. § (1) bekezdés *b)* pontjában, az Ötv. 1. § (1) bekezdésében és 8. § (2) bekezdésében foglaltakat is. Álláspontja szerint a kifogásolt kérdés azért ellentétes ezekkel a rendelkezésekkel, mert az annak alapján lefolytatott országos népszavazás eredménye megfosztaná az önkormányzatokat a tulajdonukban lévő egészségügyi közszolgáltató intézmények, kórházak feletti, jelenleg az Alkotmány és az Ötv. alapján őket megillető rendelkezési joguktól. Ezért — állítja — a kérdés burkolt alkotmánymódosításra irányul.

Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt megjegyzi: az Alkotmány 44/C. §-ában megfogalmazott második szabály szerint az önkormányzatok alapjai a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvénnyel korlátozhatók. [1671/B/1991. AB határozat, ABH 1997, 557, 558.] Maga az Alkotmány is lehetőséget teremt tehát arra, hogy törvény az önkormányzatok alapjait korlátozza.

Az Alkotmánybíróság több határozatában megállapította, hogy az Alkotmány megalkotása és megváltoztatása kizárólag az Országgyűlés jogkörébe tartozik és az Országgyűlés e jogkörében alkotmányosan az alkotmánymódosításra irányadó eljárási és határozathozatali követelmények maradéktalan betartásával járhat el. [1260/B/1997. AB határozat, ABH 1998, 816, 819.; 30/1998. (VI. 25.) AB határozat, ABH 1998, 220, 234.] Következésképpen a szervezeti azonosság ellenére az Alkotmány rendelkezései alapján különbséget kell tenni az alkotmányozó és a törvényhozó hatalom között. Amikor az Országgyűlés az Alkotmány 19. § (3) bekezdés *a)* pontjában rögzített hatáskörében jár el, alkotmányozó hatalmat gyakorol az Alkotmány 24. § (3) bekezdésében szabályozott eljárás szerint. Az Alkotmány e rendelkezései egyértelműen az Országgyűlés hatáskörébe utalják az Alkotmány elfogadásáról és módosításáról való döntést. Ebből az következik, hogy az Alkotmány — választópolgári kezdeményezésre — népszavazással nem módosítható. Az Alkotmány alapján az Alkotmány rendelkezéseinek megállapítása az Országgyűlés hatásköre volt és maradt az 1997-es alkotmánymódosítást követően is. A népszavazással kapcsolatos alkotmánymódosítás során az Országgyűlés, mint az alkotmányozó hatalom nem határozta meg a népszavazásnak az alkotmányozásban betöltött szerepét, azaz, nem bírálta felül az Alkotmánybíróság által a 2/1993. (I. 22.) AB határozatban megállapított

követelményt, mely szerint népszavazással nem lehet az Alkotmányt módosítani. [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH, 1999, 251, 261, 262.]

Az Alkotmánybíróság megállapítja: a jelen esetben sem irányul a népszavazás kezdeményezése burkolt alkotmány-módosításra.

Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt ebben a részében is elutasította, és az OVB 114/2003. (VIII. 5.) számú határozatát helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság — figyelemmel az OVB határozat Magyar Közlönyben való megjelenésére — elrendelte e határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czúcz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 656/H/2003.

Dr. Bihari Mihály alkotmánybíró különvéleménye

A többségi határozattal az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

Álláspontom szerint a népszavazási kezdeményezésben megfogalmazott kérdés — „Egyetért-e Ön azzal, hogy az egészségügyi közszolgáltató intézmények, kórházak maradjanak állami, önkormányzati tulajdonban, ezért az Országgyűlés semmisítse meg az ezzel ellentétes törvényt” — több szempontból sem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében megfogalmazott „egyértelműségi” követelménynek.

Az egyértelműségi vizsgálat során az Alkotmánybíróság felelőssége különösen nagy. Az Nsztv.-ben foglalt egyértelműségi követelmény részletes tartalmát ugyanis a törvényalkotó nem határozta meg; a népszavazásra szánt kérdés alkotmányosságának és ezen belül egyértelműségének vizsgálatára az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) és az Alkotmánybíróság gyakorlata az irányadó. Mivel az Alkotmánybíróság jogosult az OVB azon határozata felülvizsgálatára, amely a népszavazásra

szánt kérdés egyértelműségéről dönt, az egyértelműség megítélése kérdésében az Alkotmánybíróság álláspontja a meghatározó.

Az egyértelműségi kritériumok meghatározása és alkalmazása során az Alkotmánybíróságnak kötelessége, hogy az Alkotmány 2. § (2) bekezdése által garantált közvetlen hatalomgyakorlás alkotmányos alapjogának érvényesülését teljes mértékben biztosítsa. Az Alkotmánybíróság tehát az egyértelműségi teszt alkalmazása során nem állíthat fel túlságosan szigorú mércét, mert ebben az esetben indokolatlanul szűkítené és korlátozná a népszavazás demokratikus intézményét.

Az ügydöntő népszavazást kezdeményezőnek is különösen nagy a felelőssége: az érvényes, eredményes, az Országgyűlést kötő népszavazás során ugyanis először kétszázezer támogató aláírást kell összegyűjtenie, majd több mint kétmillió állampolgár támogató szavazatát kell a népszavazáson elnyernie. Ilyen nagy támogatottságú döntés esetén viszont elengedhetetlenül fontos, hogy a népszavazásra feltett kérdés kételyek nélkül megfeleljen az egyértelműség követelményének.

A jelen határozattal elbírált népszavazási kezdeményezés álláspontom szerint kétfajta egyértelműségi követelménynek nem felel meg: 1. a népszavazási kezdeményezés támogatásáról állást foglaló választópolgár számára való egyértelműség (a jogintézmény/jogtárgy azonosíthatósága, egyértelműsége), illetve 2. a jogalkotó számára való egyértelműség követelményének.

1. A népszavazásra feltenni szándékozott kérdés nem felel meg a „tárgy azonosíthatósága” egyértelműségi követelményének, mivel a kérdésben nincs megjelölve pontosan, hogy melyik törvény megsemmisítésére irányul a kezdeményezés. Az érintett tárgykör alapvető szabályait jelenleg az egészségügyi szolgáltatókról és az egészségügyi közszolgáltatások szervezéséről szóló 2003. évi XLIII. törvény tartalmazza; a kezdeményezés azonban sem a törvény számát, sem címét, sőt még rövidítését (Eüsztv., Kórház-törvény stb.) sem jelöli meg. A kérdés mindössze annyit tartalmaz, hogy az Országgyűlés semmisítse meg azt a törvényt, amely ellentétes azzal, hogy a kórházak stb. állami, önkormányzati tulajdonban maradjanak. Az egészségügyi szolgáltatókról és az egészségügyi szolgáltatások szervezéséről azonban több jogszabály is rendelkezik; ráadásul a kifejezetten erről szóló törvénynek is csak egy része az, amely lehetőséget ad az egészségügyi szolgáltatások — és egyes esetekben azoknak tárgyai — privatizálására. A népszavazásra szánt kérdésből nem derül ki egyértelműen sem az, hogy pontosan mely jelenleg is hatályos törvények (vagy egyes részeinek) megsemmisítésére irányul a kezdeményezés, sem az, hogy a sikeres népszavazás esetén az a jövőben megalkotott (jelenleg tehát még nem hatályos) törvényekre is vonatkozik-e, vagyis korlátját jelenti-e a jövőben elfogadandó, az egészségügyi szolgáltatások privatizációját lehetővé tevő jövőbeni törvénynek?

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alkotmánybíróság előtt indult ügyekben — így az utólagos normakontroll esetén is — megköveteli, hogy az indítványozó pontosan jelölje meg a megsemmisíteni kért jogszabályt, jogszabályi rendelkezést. Ha az Alkotmánybíróság eljárásában szigorú követelmény a megsemmisítés tárgyának egyértelmű, félreérthetetlen megjelölése, akkor ugyanez várható el a népszavazási kezdeményezésben szereplő kérdéstől is, amely alapján törvények hatályon kívül helyezésére, (a kezdeményező szerint) az Országgyűlés útján való „megsemmisítésére” kerülhet sor. A népszavazást kezdeményező azonban nemhogy a feltenni szándékozott kérdésben, de még kezdeményezésének indoklási részében sem jelölte meg (sem tárgy, sem cím, sem szám szerint, sem rövidítéssel) a megsemmisíteni kért törvény(e)ket.

2. A népszavazásra feltenni szándékozott kérdés nem felel meg a törvényalkotói egyértelműség követelményének sem. Nem ad ugyanis egyértelmű eligazítást a jogalkotónak sem abban a kérdésben, hogy — érvényes és eredményes népszavazás esetén — mely törvényeket (jelenleg hatályos, jövőbeni; csak az alapvető szabályokat, vagy a részletszabályokat is tartalmazó stb.) helyezzen hatályon kívül, sem abban, hogy a törvényt teljes egészében, vagy csak a privatizációt lehetővé tevő részében változtassa-e meg. Az egészségügyi szolgáltatókról és az egészségügyi közszolgáltatások szervezéséről szóló 2003. évi XLIII. törvény ugyanis nem privatizációs törvény; egészében nem a privatizációról szól, és csak VI. fejezete az, amely lehetővé teszi a privatizációt. Azonban a VI. fejezet sem a kórházak, egészségügyi intézmények, hanem az egészségügyi szolgáltatások privatizációjáról rendelkezik; ez utóbbi keretében kerülhet sor a tárgyi privatizációra.

Nem derül ki egyértelműen a népszavazásra szánt kérdésből az sem, hogy a „privatizációs stop” mennyi időre köti a törvényalkotót; „örök időkre”, egy következő, ellentétes tartalmú népszavazásig vagy más, későbbi időpontig?

Az sem egyértelmű a kérdés alapján, hogy kizárólag az egészségügyi közszolgáltatás tárgyi (kórházépületek, eszközök stb.) privatizációját, vagy magának a szolgáltatásnak a privatizációját is meg kívánja-e akadályozni népszavazás útján?

Értelmezési problémákat vethet fel az is, hogy a kérdésben szereplő „maradjanak” kifejezés mely időpont szerinti állapotot kíván fenntartani: a törvény elfogadása-kori vagy a sikeres népszavazás idején fennálló tulajdoni állapotokat? Problémákat vethet fel ezzel kapcsolatban az is, hogy egészségügyi szolgáltatást már jelenleg sem kizárólag önkormányzati, illetve állami tulajdonban álló intézmények, hanem például egyházi, alapítványi tulajdonú intézmények is nyújtanak, valamint, hogy egyes egészségügyi szolgáltatások privatizációja (így például a háziorvosi ellátás) már korábban megtörtént. Az érvényes, eredményes népszavazás eredményeként vajon ezen is változtatni kellene-e a törvényalkotónak?

Álláspontom szerint, mindezekre tekintettel — mivel a népszavazási kezdeményezésben szereplő kérdés nem felel meg az egyértelműség követelményének — az Alkotmánybíróságnak meg kellett volna semmisíteni az OVB kifogásolt döntését és új eljárásra kellett volna köteleznie az OVB-t.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Czúcz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

A különvélemény 2. pontjában kifejtettekhez csatlakozom. Álláspontom szerint az Alkotmánybíróság 52/2001. (XI. 29.) AB határozatában kifejtett, a választópolgár és a jogalkotó (törvényalkotó) nézőpontjából megfogalmazott — kettős tartalmú — „egyértelműségi teszt” próbáját az Alkotmánybíróság által vizsgált kérdés akkor sem állja ki, ha a tesztnek csak az egyik eleme, jelen esetben a jogalkotói egyértelműség követelménye sérül.

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

A Kormány határozatai

A Kormány 1112/2003. (XI. 11.) Korm. határozata

a kormányzati európai uniós kommunikációról

1. A miniszterek és az országos hatáskörű szervek vezetői saját feladat- és hatáskörükben kötelesek a társadalom egészének és az érintett társadalmi csoportoknak tájékoztatást adni az uniós jogszabályok, politikák és azok gyakorlatának a magyar társadalomra és gazdaságra gyakorolt hatásáról azzal, hogy az EU-csatlakozás elvi, illetőleg általános kérdéseiről történő tájékoztatás a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter, a külügyminiszter és az európai integrációs ügyek koordinációjáért felelős tárca nélküli miniszter feladata; e tájékoztatási tevékenységnél figyelembe kell venni az Európai Unió csatlakozás társadalmi kommunikációjáról szóló 1198/2002. (XII. 6.) Korm. határozatban foglaltakat.

2. Az Európai Unió csatlakozás társadalmi kommunikációjáról szóló 1198/2002. (XII. 6.) Korm. határozat

(a továbbiakban: H.) 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„A minisztériumok és az országos hatáskörű szervek EU-kommunikációs tevékenységét az Európai Koordinációs Tárcaközi Bizottság szakmai irányítása mellett a Kormányzati Kommunikációs Központ koordinálja. Ennek keretében a Kormányzati Kommunikációs Központ

— biztosítja a minisztériumok és országos hatáskörű szervek ágazati EU-kommunikációs stratégiáiban, illetve feladatterveiben előírt tevékenységek összehangját, gondoskodik az együttműködési lehetőségek feltárásáról, valamint a tartalmi üzenetek kölcsönös felhasználásáról;

— jóváhagyásuk előtt véleményezi a minisztériumok és az országos hatáskörű szervek éves kommunikációs feladatterveit;

— javaslatokat tesz kommunikációs akciókra és tervekre, ideértve közvélemény-kutatási akciókat is, megbízást ad ezek megvalósítására;

— működteti az európai információs pontokat és az EU-vonalakat, együttműködik az EU Kommunikációs Közalapítvánnyal és más, az EU-kommunikációban érdekelt nem kormányzati szervezetekkel.”

3. A H. 4. a) pontjában foglalt határidő „2002. december 31.”-ről „folyamatos”-ra módosul.

4. A H. 4. c) pontjában „... a bizottság elnökét és tagjait, hogy gondoskodjanak ...” szövegrész helyébe a következő lép: „... a Kormányzati Kommunikációs Központot, hogy gondoskodjon ...”

5. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg a H. 6. pontja a hatályát veszti.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

A Kormány határozatai

A Kormány 1113/2003. (XI. 11.) Korm. határozata

a közigazgatási szolgáltatások korszerűsítési programjáról

A Kormány a közigazgatási rendszer korszerűsítését, a közfeladatok minőségi ellátását, valamint a kistérségek és

régiók megerősítését szolgáló program végrehajtása érdekében az alábbi, 2005-ig szóló feladatokat határozza meg:

I. A kistérségek

1. Előterjesztést kell benyújtani a kötelező jelleggel létrejövő többcélú kistérségi önkormányzati társulások szabályozására, amelynek során meg kell határozni a társulások feladat- és hatáskörének, illetve a működés és intézményrendszer keretszabályait. A többcélú kistérségi társulások működésének megkezdéséig terjedő időszakra átmeneti (pénzügyi, szakmai) rendelkezésekkel kell ösztönözni a feladatok mielőbbi zökkenőmentes átadás-átvételét, továbbá a kistérségben levő települési önkormányzatok közötti együttműködés erősítését.

Felelős: belügyminiszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
igazságügy-miniszter

Határidő: 2003. november 12.

2. Javaslatot kell kidolgozni a kistérségek államigazgatási funkciói ellátásának két fő modelljére. Ennek érdekében meg kell vizsgálni a feladatoknak a kistérségi hivatal keretében, illetve a székhelyközség polgármesteri hivatalának jegyzője által történő ellátásához szükséges jogszabály-módosításokat, igazgatási, költségvetési előnyöket és hátrányokat.

Felelős: belügyminiszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

Határidő: a hatáselemzésre: 2004. február 29.
szabályozási koncepció kidolgozására:
2004. április 30.
jogszabálysöveg kidolgozására:
2004. június 30.

II. A régiók

1. Előterjesztést kell benyújtani a tervezési-statisztikai régiók fejlesztési régiókká alakításának koncepciójára, amelynek során e területi egységek a területfejlesztés mellett a gazdaságfejlesztés-tervezés és koordináció, valamint az uniós támogatások fogadásának legfontosabb szereplőivé válhatnak.

Felelős: európai integrációs ügyek koordinációjáért
felelős tárca nélküli miniszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
belügyminiszter
az érintett miniszterek bevonásával

Határidő: 2004. január 31.

2. Ki kell munkálni a regionális önkormányzatok felállításához szükséges szabályozási koncepciót, aminek ki kell terjednie a regionális önkormányzat szervezetének,

működésének alapelveire, az ellátandó önkormányzati feladatokra, a regionális önkormányzatok finanszírozására.

Felelős: belügyminiszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
igazságügy-miniszter
pénzügyminiszter

Határidő: a törvényjavaslat benyújtására:
2004. április 30.

3. Meg kell határozni a fejlesztési régiókban ellátandó nagyobb térségi szervezést igénylő ágazati szolgáltatások és államigazgatási feladatok, valamint a területi államigazgatási szervek illetékességi körét, továbbá a regionális közigazgatási hivatalok feladat- és hatáskörét. Ennek keretében javaslatot kell tenni a szükséges szervezeti átalakításra.

Felelős: Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
belügyminiszter
érintett miniszterek

Határidő: a szervezeti átalakítást tartalmazó tervezet benyújtására: 2003. december 31.
a szükséges jogszabályok kidolgozására:
2004. február 29.

III. A közigazgatás átláthatóságának és hatékonyságának a megerősítése

1. Növelni kell a központi közigazgatási szervek stratégiai szerepét. A minisztériumok a Kormány programjának megvalósítását szolgáló ágazati stratégiák kidolgozásában és végrehajtásában vállaljanak szerepet. Ennek érdekében:

a) a minisztériumi feladat- és hatáskörök felülvizsgálata során le kell választani a minisztériumokról a rendszeresen ismétlődő, gyakran előforduló egyedi elsőfokú hatósági ügyeket;

Felelős: Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
belügyminiszter
érintett miniszterek

Határidő: 2004. június 30.

b) az átláthatóság, az összehangolhatóság és a közös informatikai háttér megteremthetősége érdekében ki kell dolgozni az országos közhitelű nyilvántartások továbbfejlesztésének az irányait.

Felelős: informatikai és hírközlési miniszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
belügyminiszter

Határidő: 2004. március 31.

2. A Kormányhoz be kell nyújtani a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvényjavaslat tervezetét.

Felelős: belügyminiszter
igazságügy-miniszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

Határidő: 2003. december 31.

3. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény tervezetével össze kell hangolni az ágazatok különös eljárási szabályait.

Felelős: érintett miniszterek
a belügyminiszter koordinálásával

Határidő: 2004. szeptember 30.

4. Intézkedési tervet kell benyújtani a Kormány részére azzal a céllal, hogy a központi közigazgatási szervek működése megfeleljen az európai uniós csatlakozásból eredő követelményeknek. A tervnek építeni kell a tagállamként való működés programja keretében elvégzett minisztériumi felülvizsgálat tapasztalataira.

Felelős: Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
belügyminiszter
európai integrációs ügyek koordinációjáért
felelős tárca nélküli miniszter
külügyminiszter

Határidő: 2004. február 29.

5. Egységes módszertan közreadásával kell segíteni az Európai Unióban kidolgozott CAF rendszer (Common Assessment Framework) bevezetését és alkalmazását a közigazgatási szerveknél. Ehhez kapcsolódóan pályázati úton elérhető támogatásokat kell biztosítani oly módon, hogy a kistérségek abban külön kerüljenek preferálásra.

Felelős: belügyminiszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

Határidő: 2003. december 31.

6. Egységes ügyfélfogadási és ügyféltájékoztatási rendet kell bevezetni az államigazgatási szervek tekintetében, a szolgáltató közigazgatás megvalósítására figyelemmel. Törekedni kell arra, hogy az ügyfélszolgálati irodák az állampolgárok által könnyen elérhető helyen működjenek, és az ügyfelek igényeihez jobban igazodó időpontban tartsanak nyitva.

Felelős: érintett miniszterek
a belügyminiszter koordinálásával

Határidő: 2004. szeptember 30.

7. Át kell tekinteni az önkormányzati polgármesteri hivatalok ügyfélfogadási rendszerét, különös tekintettel az úgynevezett rövidített határidejű ügyintézés alkalmazására. Módszertani segítséget kell nyújtani az önkormányza-

tok ügyfélfogadási, valamint ügyfélszolgálati tevékenységének továbbfejlesztéséhez.

Felelős: belügyminiszter

Határidő: az elemzésre: 2004. február 29.
a módszertani segédlet elkészítésére:
2004. május 31.

IV. Az önkormányzati rendszer korszerűsítése

1. Az önkormányzati, valamint az államigazgatási szervek által ellátott feladat- és hatáskörök felülvizsgálatának eredménye alapján el kell készíteni a szükséges jogszabályok módosítását. Élni kell a feladatok differenciált telepítésének lehetőségével annak érdekében, hogy mind a szakmai, mind a gazdasági hatékonyságnak megfelelő ésszerű koncentráció valósuljon meg az önkormányzati feladatellátásban.

Felelős: érintett miniszterek
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter és a belügyminiszter koordinálásával

Határidő: 2004. március 31.

2. A közigazgatási rendszer korszerűsítési programjában foglaltaknak megfelelően át kell alakítani az önkormányzatok finanszírozására, a gazdálkodásra, továbbá a gazdálkodás ellenőrzésére vonatkozó szabályokat. Ezen belül kiemelten áttekinthetővé kell tenni a helyi önkormányzatokat megillető normatív állami hozzájárulások („normatívák”) rendszerét; kiszámíthatóvá kell válnia az önkormányzatokat megillető központi költségvetési kapcsolatokból származó bevételek alakulásának; valamint biztosítani szükséges a kormányzati források koordinációját.

Felelős: pénzügyminiszter
belügyminiszter

Határidő: 2004. június 30.

3. Az állampolgári esélyegyenlőség, a hozzáférhetőség, a közszolgáltatások egységes minőségének és hatékonyságának biztosítása, a közszolgáltatások korlátozott piaci viszonyok között tartása figyelembevételével el kell készíteni a településüzemeltetés általános szabályainak koncepcióját, illetőleg jogi szabályozását.

Felelős: belügyminiszter
az érintett miniszterek bevonásával

Határidő: a koncepció benyújtására: 2004. június 30.
a jogszabálytervezet kidolgozására:
2004. november 30.

4. A különböző támogatási források hatékony felhasználása érdekében szükséges a pályázatok megalapozását segítő központi adatbázis kialakítása, továbbá biztosítani

kell a települési önkormányzatok hozzáférését ezen adatbázisokhoz.

Felelős: az európai integrációs ügyek koordinálásáért felelős tárca nélküli miniszter
informatikai és hírközlési miniszter
belügyminiszter

Határidő: 2004. június 30.

V. Elektronikus közigazgatás

1. Az elektronikus közigazgatás megvalósításához szükséges intézkedésekről a Magyar Információs Társadalom Stratégia részeként készüljön előterjesztés, mely biztosítja a központi közigazgatás és az önkormányzatok egységes szemléletű informatikai és szolgáltatásközpontú fejlesztését.

Felelős: informatikai és hírközlési miniszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
belügyminiszter
az érintett miniszterek bevonásával

Határidő: azonnal

2. Fel kell gyorsítani az egyes közigazgatási eljárások elektronikus ügyintézésre is alkalmassá tételéhez kapcsolódó program előkészítését és a szabályozási munkát.

Felelős: informatikai és hírközlési miniszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
igazságügy-miniszter
belügyminiszter
az érintett miniszterek bevonásával

Határidő: a program elkészítésére: 2004. január 31.
az első jogszabálysomagra:
2004. március 31.

3. A minisztériumok adatszolgáltatása alapján fel kell mérni a közigazgatás informatikai állapotát, s az informatikai rendszerek műszaki követelményeinek meghatározásáról olyan általános szabály- és követelményrendszert kell felállítani, mely biztosítja az ágazatok fejlesztésének egymással való összefüggését, az egyes adatbázisok közötti együttműködést és az ügyfélorientált ügymenetet.

Felelős: informatikai és hírközlési miniszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
az érintett miniszterek bevonásával

Határidő: a felmérésre: 2004. március 31.
a szabály- és követelményrendszer kialakítására: 2004. szeptember 30.

4. Az Interneten keresztül történő, ügyfél-azonosítást vagy adatbázis-hozzáférést szükségessé tevő elektronikus ügyintézés, illetve on-line díj- és illetékfizetést megvalósító szolgáltatást — az erőforrásokkal való hatékony gazdál-

kodás érdekében — valamennyi központi közigazgatási szerv vonatkozásában a kormányzati portálon mint ügyfélkapun keresztül elérhetővé kell tenni.

Felelős: Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
informatikai és hírközlési miniszter

Határidő: azonnal
a rendelet kiadására: 2004. január 31.

5. Az elektronikus közigazgatáshoz kapcsolódó informatikai fejlesztések a Magyar Információs Társadalom Stratégiához illeszkedően támogathatók a költségvetésből. Az elektronikus közigazgatással kapcsolatos koordinatív feladatokat az Információs Társadalom Koordinációs Tárcaközi Bizottságon belül kell ellátni.

Felelős: informatikai és hírközlési miniszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
az érintett miniszterek bevonásával

Határidő: azonnal

VI. Záró rendelkezések

1. Előterjesztést kell benyújtani a közigazgatás területi rendszere korszerűsítésének irányelveit tartalmazó országgyűlési határozat tervezetéről.

Felelős: belügyminiszter

Határidő: 2003. november 12.

2. Az érintett minisztereknek a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter útján be kell számolniuk a Kormánynak e határozat végrehajtásáról.

Felelős: érintett miniszterek
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

Határidő: 2004. június 30.

3. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba.

4. A hatálybalépéssel egyidejűleg hatályát veszti a közigazgatás reformjáról szóló 1100/1996. (X. 2.) Korm. határozat, valamint a közigazgatás továbbfejlesztésének 2001—2002. évekre szóló kormányzati feladattervéről szóló 1057/2001. (VI. 21.) Korm. határozat.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

**A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Békés Megyei Földművelésügyi Hivatalának
(5600 Békéscsaba, Kétegyházi u. 2.)**

h i r d e t m é n y e

Az FVM Békés Megyei Földművelésügyi Hivatala — a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 4/B. §-ának (5) bekezdése alapján —

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

tart a Békéscsaba, Május 1. Szövetkezet használatában lévő földek kiadása céljából.

A sorsolás helye: Békéscsaba, Kétegyházi u. 2., Békés Megyei Földművelésügyi Hivatal tanácskozó terme

A sorsolás ideje: 2003. december 12., 10 óra.

A sorsolás vezetője: Pápai István

A sorsolásra kerülő földrészletek adatai:

Település: Békéscsaba

Helyrajzi szám	Művelési ág	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0134/25	szántó	7,19	
0134/64	szántó	3,54	3,54/9512
0218/28	szántó	16,08	1608/6000
0218/41	szántó	4,69	469/948
0218/45	szántó	5,50	550/3483
0218/48	szántó	120,49	12049/23427
0231	erdő	3,34	
0236/28	szántó	32,50	
0236/38	szántó	99,43	9943/10843
0236/59	szántó	42,15	
0257/43	szántó	13,23	
0257/71	szántó	17,41	1741/3063
0257/81	szántó, gye	10,69	1069/6369
0257/82	szántó	9,20	6721/8621
0307/56	szántó	17,60	600/1806
0334/10	szántó	67,21	700/4500
0362/46	szántó	6,00	2186/20689
0362/50	szántó	7,00	5683/49872
0362/54	szántó	21,86	
0362/55	szántó	56,83	
0365/27	szántó	17,10	
0367/38	szántó	6,87	687/2771
0371	gye	9,50	
0372/1	szántó	7,07	
0374/76	szántó	13,50	
0386/14	szántó	25,07	2507/7523
0388/7	szántó	6,35	60/150
0388/39	szántó	2,70	270/1756
0388/68	szántó	102,97	10297/20202
0388/80	szántó	35,00	3500/6800
0409/51	szántó	4,88	488/18832
0409/55	szántó	7,00	700/3000
0421/27	szántó	3,98	398/2008
0424/16	szántó	7,00	700/3000
0424/17	szántó	25,13	
0424/19	szántó	6,14	
0428/7	erdő	37,76	3776/3976
0431/13	szántó	4,65	
0431/25	szántó	25,18	
0431/28	szántó	7,56	756/4856

Helyrajzi szám	Művelési ág	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0431/30	szántó	13,26	
0431/36	szántó	3,01	301/4401
0431/44	szántó	63,82	6382/10293
0431/49	szántó	78,28	7828/22648
0435/1	szántó	5,46	546/716
0437/11	szántó	5,71	
0437/17	szántó	8,69	8,69/30352
0437/18	szántó	26,01	2601/6000
0437/21	szántó	58,97	5897/15479
0443/11	szántó	27,85	2785/34406
0446/3	szántó	29,42	8389/9089
0451/27	szántó	83,89	
0477	gyep	21,10	
0485/21	szántó	3,24	
0492/29	szántó	24,91	2491/43740
0492/35	szántó	4,00	400/4063
0492/36	szántó	7,58	758/2000
0492/40	szántó	6,51	
0495/15	szántó	23,35	2335/14959
0495/41	szántó	118,03	11803/19203
0501/14	szántó	2,32	
0501/16	szántó	5,25	
0503/22	szántó	5,47	
0503/25	szántó	56,81	5681/6581
0505/32	szántó	35,66	
0522/30	szántó	0,33	
0522/49	szántó	4,76	476/1500
0531/32	szántó	0,55	
0531/33	szántó	1,88	
0536/14	szántó	5,38	538/738
0547/15	szántó	15,02	
0819/31	szántó	15,12	
01205/26	szántó	16,92	
01208/1	gyep	66,43	
01217/17	szántó	17,38	
01219/17	szántó	13,36	
01224/14	szántó	29,99	
01224/41	szántó	17,93	1793/10374
01224/43	szántó	3,18	
01224/45	szántó	23,00	2300/4500
01224/46	szántó	6,00	600/1600
01224/50	szántó	75,99	7599/8982
01225/11	erdő	7,83	

Helyrajzi szám	Művelési ág	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
01228/9	szántó	12,52	
01228/36	szántó	62,16	6216/64580
01231/31	szántó	107,35	
01258/33	szántó	60,10	
01258/65	szántó	13,10	1310/2700
01258/66	szántó	7,12	712/5416
01258/70	szántó	5,87	
01258/92	szántó	15,00	
01258/125	szántó	16,00	1600/6000
01258/154	szántó	30,00	
01258/167	szántó	3,80	380/1520
01258/173	szántó	15,79	1579/3579
01258/187	szántó	11,24	
01258/190	szántó	11,55	
01258/193	szántó	20,20	
01258/199	szántó	10,00	
01258/200	szántó	21,00	
01258/203	szántó	24,51	2451/5672
01258/204	szántó	130,82	
01258/207	szántó	7,21	
01258/208	szántó	21,89	
01267/1	szántó	1192,85	119285/311355
01296/11	szántó	8,76	
01296/16	szántó	9,44	944/1495
01296/28	szántó	38,54	
01296/37	szántó	38,59	3859/10333
01311/17	szántó	13,06	
01311/21	szántó	7,38	
01311/30	szántó	13,13	
01311/31	szántó	30,22	
01311/36	szántó	20,89	
01311/39	szántó	13,58	
01311/42	szántó	11,79	
01311/49	szántó	14,83	
01311/73	szántó	1,64	
01311/77	szántó	1,63	
01320/5	szántó	11,52	
01320/16	szántó	32,92	3292/3997
01348/7	szántó	3,81	
01356/34	szántó	34,70	
01361/48	szántó	26,06	2606/4634
01364/17	szántó	10,49	

Település: Csabaszabadi

Helyrajzi szám	Művelési ág	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
031/6	szántó	14,20	

Település: Doboz

Helyrajzi szám	Művelési ág	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
2490	kert	4,88	

A sorsoláson a szövetkezetben még ki nem adott részarány-földtulajdonnal rendelkező személyek vehetnek részt.

A sorsolás nyilvános, azon bárki jelen lehet.

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

Akinek a nyilvános sorsolás jogos érdekét érinti vagy sérti, törvénysértésre hivatkozással a sorsolást követő 48 órán belül a Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatalhoz címzett, de a Békés Megyei Földművelésügyi Hivatalhoz (5600 Békéscsaba, Kétegyházi út 2.) kifogást nyújthat be.

Szabó István s. k.,
hivatalvezető

**A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatalának
(1052 Budapest V., Városház u. 7.)**

h i r d e t m é n y e

Az FVM Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatala — a földrendező és földkiadó bizottságokról szóló, többször módosított 1993. évi II. törvény alapján —

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

tart a Petőfi Mezőgazdasági Szövetkezet használatában lévő, részarány-földtulajdonnak megfelelő földek kiadása céljából.

A sorsoláson részvételre jogosultak köre: Kiskunlacházi Petőfi Mezőgazdasági Szövetkezet gazdálkodási területén ki nem adott részarány-földtulajdonnal (aranykoronával) rendelkező személyek.

A sorsolás helye: 2340 Kiskunlacháza, Kinizsi u. 1., Művelődési Központ

A sorsolás ideje: 2003. december 15., 10 óra.

A sorsolásra kerülő földrészletek adatai:

Település: Kiskunlacháza

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
6173	szántó	0,2508	6,54	6,54	
0227/1	erdő	0,1205	1,00	1,00	
0323/18	erdő	0,7900	5,21	0,10	
0340/1	szántó	9,8061	120,23	100,77	
0400/5	szántó	0,5033	2,47	2,47	
0406/46	szántó	0,2412	6,30	6,30	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0439/9	szántó	4,4827	156,00	6,09	
0458/47	erdő	4,2514	20,83	2,01	
0505/25	szántó	0,2928	4,07	4,07	
0526/17	erdő	0,2303	1,91	1,91	

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztására hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

A sorsolás szabálytalan lebonyolítása ellen az, akinek jogos érdekét érinti, vagy sérti, törvénysértésre hivatkozással a sorsolás lebonyolítását követő 48 órán belül kifogást nyújthat be a Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatalhoz címezve.

Vaszócsik Győző s. k.,
mb. hivatalvezető

=====

MEGJELENT

a

MAGYAR KÖZLÖNYTÁRGYMUTATÓJA

a 2003. október hónapban megjelent jogszabályokról, határozatokról
és közleményekről.

A tárgymutatót a Magyar Közlöny mai számához mellékeljük.

A tárgymutató árát az előfizetési díj magában foglalja.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzé tesszük a Kincstári Vagyoni Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseletek közleményeit. Fizetett hirdetésként — akár színes oldalakon is — helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címen, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2003. évi éves előfizetési díja: 9408 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a kiadó közlőnyboltjában: 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Telefon/fax: 267-2780.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házszám:

Ügyintéző (telefonszám):

2003. évi előfizetési díj fél évre 4704 Ft áfával ☐

egy évre 9408 Ft áfával ☐

Számlát kérek a befizetéshez. ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Kelt.:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik — többek között — a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárá**nak megjelentetéséről.

A Határozatok Tárat szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.

A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezres) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter engedélyez.

A Határozatok Tára megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357.) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2003. évre: 14 448 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel/fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

Előfizetési díj egy évre: 14 448 Ft áfával ☐

fél évre: 7 224 Ft áfával ☐

Csekket kérek a befizetéshez ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Miniszterelnöki Hivatal és a Belügyminisztérium közös szerkesztésében havonta megjelenő

ÖNKORMÁNYZATOK KÖZLÖNYE

az önkormányzatok számára működésük során hasznos és nélkülözhetetlen tájékoztató forrás.

A kiadvány első három része az önkormányzatokat érintő, újonnan kihirdetett jogszabályokat (törvények, rendeletek — ideértve az önkormányzati rendeleteket is —, alkotmánybíróági és egyéb határozatok) közli. Negyedik főrésze közleményeket, pályázati felhívásokat és tájékoztatásokat (szakértők közleményei, az Állami Számvevőszék ajánlásai, az önkormányzatok által elnyerhető támogatások pályázati feltételei, az önkormányzatok éves pénzügyi beszámolóit, alapító okiratok stb.) tartalmaz.

Az **Önkormányzatok Közlönye** előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címen (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

2003. évi éves előfizetés díja: 3696 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Önkormányzatok Közlönye** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

KÖZLEMÉNY

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Magyar Közlöny különszámaként megjelentette

AZ ALAPÍTVÁNYOKKAL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK

című, A/4 formátumú, 64 oldal terjedelmű kiadványt.

A különszám a Polgári Törvénykönyv alapítványokra vonatkozó rendelkezéseit, a Legfelsőbb Bíróság alapítványi tárgyú kollégiumi állásfoglalásait és eseti döntéseit, valamint az alapítványokra vonatkozó nyilvántartási, gazdálkodási, számviteli, vám-, adó- (ideértve az szja 1%-a felhasználásának szabályait) és illetékszabályok hatályos szövegét tartalmazza. Közlésre kerül továbbá a Kormány által alapított közalapítványok és alapítványok jegyzéke.

A kézirat lezárva: 2003. április 10-én.

Ára: 1176 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük

AZ ALAPÍTVÁNYOKKAL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

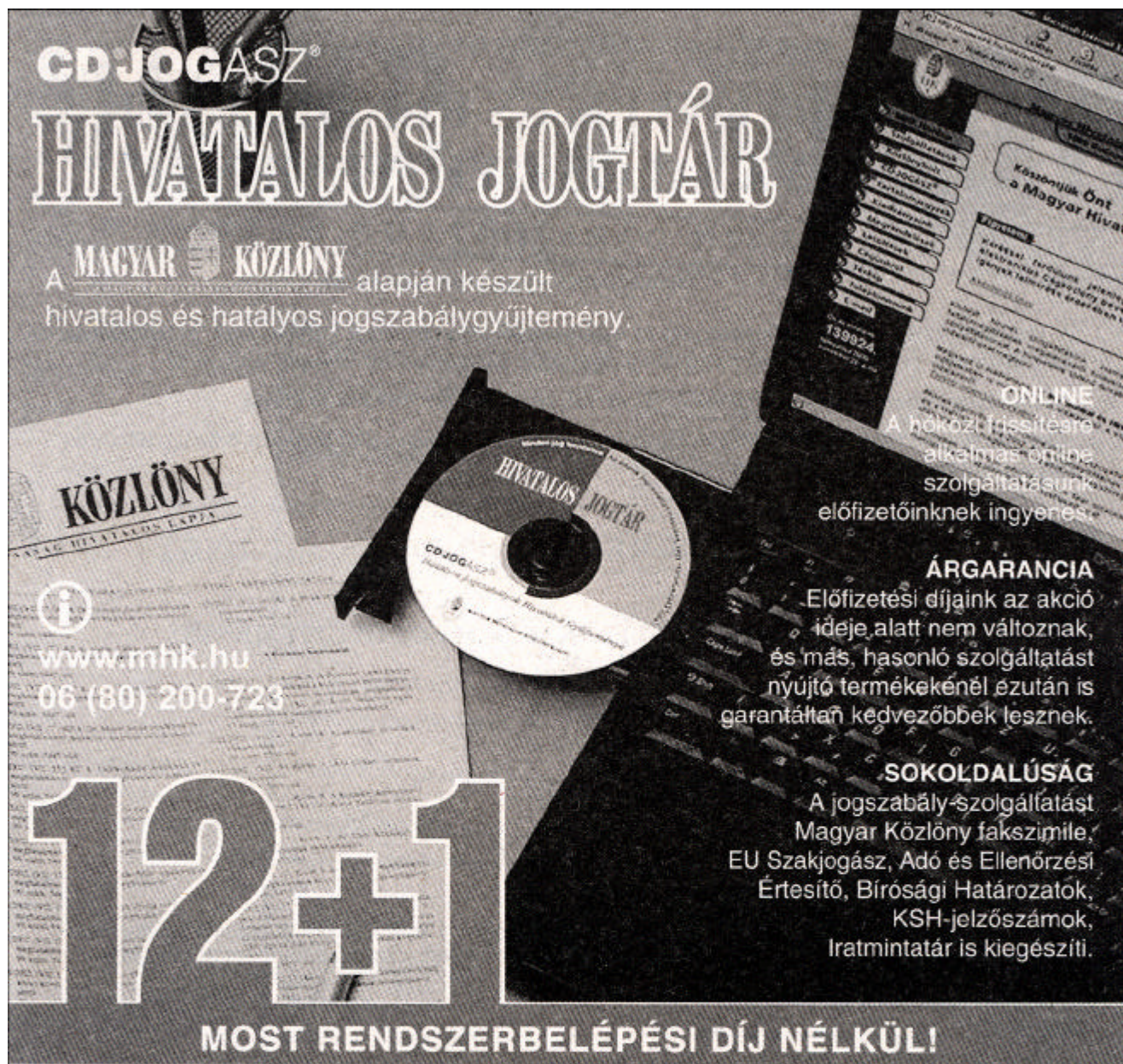
Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

CD-JOGÁSZ®
HIVATALOS JOGTÁR

A **MAGYAR KÖZLÖNY** alapján készült hivatalos és hatályos jogszabálygyűjtemény.

ONLINE
 A hálózati frissítésre alkalmas online szolgáltatásunk előfizetőinknek ingyenes.

ÁRGAŔANCIA
 Előfizetési díjaink az akció ideje alatt nem változnak, és más, hasonló szolgáltatást nyújtó termékekénél ezután is garantáltan kedvezőbbek lesznek.

SOKOLDALÚSÁG
 A jogszabály-szolgáltatást Magyar Közlöny fakszimile, EU Szakjogász, Adó és Ellenőrzési Értesítő, Bírósági Határozatok, KSH-jelzőszámok, Iratmintatár is kiegészíti.

12+1

MOST RENDSZERBELEPÉSI DÍJ NÉLKÜL!

Akciónk keretében a havi frissítéseken kívül most ingyenesen eljuttatjuk Önnek a **2003. évi záró CD-t** is, amely a hatályos jogszabályok év végi állapotát tartalmazza (a példány értéke 12 000 Ft + áfa*).

Előfizetem a CD-JOGÁSZ® Hivatalos Jogtár 1 / 5 / 10 / 25 / 50 munkahelyes változatát egy évre példányban.

Éves előfizetési díj: **48 000 / 64 000 / 80 000 / 96 000 / 112 000 Ft + áfa**, rendszerbelépési díj nincs.

Előfizetés időtartama: 2004. január–december.

Név, cím:

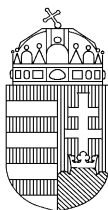
Ügyintéző, telefon:

Kézbesítési cím és név:

Dátum: Cégszerű aláírás:

Az akció a 2003. december 31-ig beérkezett új, éves előfizetésekre vonatkozik. Kérjük, hogy a szelvényt a Magyar Hivatalos Közlönykiadó **1394 Budapest 62, Pf. 361** postacímére, illetve a **266-8906-os** vagy a **266-5190-es** faxszámra küldje vissza. Megrendelését feladhatja a **www.mhk.hu** honlapon vagy a **cdjogasz@mhk.hu** e-mail-címen is.

*Darabonkénti listaár. Ha ezt a kedvezményt nem kéri, **Házi Jogtanácsadó** című lapunk egyéves, ingyenes előfizetését is választhatja. Ebben az esetben választását jelezze itt: ☐

A MAGYAR HIVATALOS KÖZLÖNYKIADÓ megjelentette a

TÖRVÉNYEK ÉS RENDELETEK HIVATALOS GYŰJTEMÉNYE 2002

című hétkötetes jogszabálygyűjteményt.

A kiadványt az Igazságügyi Minisztérium és a Miniszterelnöki Hivatal a korábbi évek gyakorlatához hasonlóan név- és tárgymutatóval, kiegészítő jegyzetekkel, valamint változásmutatóval látta el.

A jogszabálygyűjtemény I., II., III., IV., V., VI. és VII. kötetének ára: **189 840 Ft áfával.**

A kötetekre szóló megrendelést a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) kérjük eljuttatni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendeljük a

TÖRVÉNYEK ÉS RENDELETEK HIVATALOS GYŰJTEMÉNYE 2002

című hétkötetes kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára.

Keltezés:.....

.....
cégszerű aláírás

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3. Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2003. évi éves előfizetési díj: 62 496 Ft. Egy példány ára: 140 Ft 16 oldal terjedelemig, utána + 8 oldalanként + 140 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbeli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

03.2310 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.